

IMPACTE DE LA MONITORIZACIÓ CONTÍNUA PROFESSIONAL DE LA GLUCOSA EN EL GRAU DE CONTROL METABÒLIC DELS PACIENTS AMB DIABETIS TIPUS 1

I Patrascioiu, P Ríos, C Quirós, M Ruíz, R Mayordomo, I Conget, M Giménez

Unitat de Diabetis, Endocrinologia i Nutrició, Hospital Clínic i Universitari, Barcelona.

Avui en dia existeix suficient evidència que demostra la eficàcia de l'ús de la monitorització contínua interactiva de la glucosa en la milloria del control metabòlic dels pacients amb Diabetis tipus 1 (DT1). Per contra, existeixen molt pocs treballs que recolzin de manera consistent que l'ús de sistemes retrospectius o professionals (SMCG-r) produeixi efectes similars. El nostre **objectiu** va ser avaluar el grau de control glucèmic en termes d'hemoglobina glucosilada (HbA_{1c}) després de realitzar canvis en el tractament d'un grup de pacients amb DT1 en base als resultats obtinguts a partir d'un registre de SMCG-r de 6 dies consecutius. **Pacients i Mètode:** Vam analitzar retrospectivament les dades de 71 pacients amb DT1 als quals el seu metge va sol·licitar una avaluació del perfil glucèmic mitjançant un SMCG-r (sistema iPRO-2, Medtronic) durant els anys 2011-2012. Es va valorar la indicació de la exploració i els valors de HbA_{1c} previs a la mateixa i després de 3-5 i 12 mesos. Es van classificar els canvis realitzats en base als resultats del sensor en 4 grups: sense canvis, canvis en la pauta basal, canvis en bolus i canvis en basal i bolus. **Resultats:** A 45 pacients se'ls va sol·licitar el SMCG-r per presentar mal control metabòlic i a la resta (26) per sospita d'hipoglucèmies de repetició. La HbA_{1c} inicial era significativament superior en el grup amb mal control metabòlic respecte el grup amb hipoglucèmies ($8,48 \pm 0,72$ vs. $7,44 \pm 0,7\%$; $p < 0,001$). En els 45 pacients amb mal control metabòlic, es va revalorar la HbA_{1c} 3-5 mesos i 12 mesos després de la intervenció sobre el tractament realitzada a partir del SMCG-r. El valor d' HbA_{1c} inicial es va reduir de forma significativa als 3-5 mesos de la intervenció ($8,48 \pm 0,72\%$ a $8,03 \pm 0,92\%$; $p < 0,001$). La reducció de HbA_{1c} es va associar de forma significativa amb canvis realitzats en ambdós components basal+bolus respecte als ajustos aïllats de basal o bolus ($0,66 \pm 0,58$ vs. $0,21 \pm 0,76\%$; $p < 0,005$). Per contra, el valor d' HbA_{1c} després de 12 mesos de la intervenció en 21/45 pacients va revertir a les xifres prèvies ($8,28 \pm 0,72$ a $8,13 \pm 0,88\%$ basal i 12m respectivament; N.S). **Conclusions:** La realització de canvis en el tractament basats en els resultats d'un SMCG-r permet millorar el control metabòlic d'aquest grup de pacients amb DT1 encara que de forma transitòria.